21. Offentlige vejes udskillelse i matriklen

Reglerne om offentlige vejes udskillelse i matriklen fremgår særligt af vejlovens kapitel 7, udstykningslovens §§ 7 og 9 samt flere forskellige steder i bekendtgørelsen, herunder bl.a. § 3, stk. 2, § 19, § 28, stk. 1, § 36, stk. 5 og § 39, stk. 3. Derudover er udskillelse af offentlige veje i matriklen også omfattet af andre regler i bekendtgørelsen, idet udskillelsen sker ved ejendomsberigtigelse eller arealoverførsel.

I vejledningen er regler om udskillelse af offentlig vej omtalt i flere forskellige kapitler. En af hensigterne med dette kapitel er at samle og supplere denne vejledning om udskillelse af offentlige veje i et kapitel. Det betyder også, at kapitlet vil indeholde gengivelser fra andre kapitler i vejledningen, som vedrører udskillelse af offentlig vej.

21.1. Anvendelsesområde

Vejmyndighederne skal sørge for, at offentlige veje udskilles i matriklen. Det omfatter både nyerhvervede arealer, der enten skal eller allerede anvendes til offentlig vej/vejareal, samt eksisterende offentlige veje/vejarealer. Det fremgår af bekendtgørelsens § 42, stk. 1, der samtidig henviser til vejlovens kapitel 7.

Vejlovens kapitel 7 fastsætter regler for udskillelse af vejarealer i matriklen samt regler om hævd over offentlige vejarealer. Det fremgår af vejlovens § 60, stk. 1, at vejmyndigheden skal sikre sin ejendomsret til nyerhvervede vejarealer ved at lade dem udskille i matriklen. Derudover fremgår det af vejlovens § 61, stk. 1, at vejmyndigheden skal sørge for, at offentlige veje udskilles i matriklen som offentlige vejarealer, medmindre særlige forhold gør sig gældende. Vejloven indeholder også en særlig beskyttelse mod hævd. Det fremgår således af vejlovens § 60, stk. 2, at *"Hævd ikke kan vindes over offentlige veje, hvis arealer er udskilt i matriklen, medmindre denne hævd er vundet, inden vejarealet blev udskilt."*. Se også vejledningens afsnit 2.2.3.

Udskilte offentlige vejarealer registreres i matriklen med et litra og ejerlavsbetegnelse for hver udskilt vejstrækning, jf. bekendtgørelsens § 42, stk. 2. En udskilt offentlig vej kan kun bestå af et litra, som også tildeles et BFE-nummer. Udskilte offentlige veje er dermed ikke registreret i matriklen med matrikelnumre. Det skal dog bemærkes, at et vejareal med en litrabetegnelse ikke udgør sikkerhed for, at der er tale om en udskilt offentlig vej, se mere herom i afsnit 21.2.

Vejmyndigheden skal også sørge for den nødvendige ændring i matriklen, hvis en offentlig vej nedlægges. Det fremgår af vejlovens § 61, stk. 2, samt bekendtgørelsens § 42, stk. 3.

21.2. Vejlitra og udskilte offentlige veje

Et udskilt offentligt vejareal betegnes i matriklen med et litra og en ejerlavsbetegnelse, og dermed ikke med et matrikelnummer og ejerlavsbetegnelse. I forbindelse med digitalisering af matrikelregistret fik alle vejlitra i matriklen tilføjet registernummeret "7000" foran vejlitraet. Herefter er et vejareal registreret i matriklen med registernummeret, litra og ejerlavsbetegnelse, som eksempelvis 7000da Lindholm By, Lindholm.

Et areal med litrabetegnelse er i langt de fleste tilfælde udtryk for, at arealet udgør et offentligt vejareal, der er udskilt i matriklen. Registreringen med en litrabetegnelse er dog ikke altid ensbetydende med, at

arealet med sikkerhed udgør et udskilt offentligt vejareal. Det har særligt betydning i forhold til, om arealet er omfattet af den hævdsbeskyttelse, der fremgår af vejlovens § 60, stk. 2. Et offentligt vejareal eller andre typer arealer kan dermed administrativt have fået tildelt et litra af matrikelmyndigheden, fx i forbindelse med en omtegning af tidligere gældende papirmatrikelkort, uden at arealet dermed er udskilt som offentlig vej i matriklen.

Forudsætningen for at et vejareal med litrabetegnelse udgør en udskilt offentlig vej, er, at vejarealet er udskilt ved mål. Det betyder, at vejens grænser er blevet afsat på stedet og dermed fastlagt ved mål i forbindelse med en vejudskillelse, hvor også vejens litrabetegnelse er opstået.

21.3. Vejudskillelse

Vejarealer kan udskilles som offentlig vej i matriklen ved ejendomsberigtigelse eller arealoverførsel.

Ejendomsberigtigelse anvendes ved udskillelse af ældre offentlige veje, der i mindst 20 år har været offentlig vej. Det fremgår af udstykningslovens § 9, nr. 2. Reglen omfatter også offentlige stier. Forholdet skal dokumenteres i den matrikulære sag med en erklæring fra vejmyndigheden om, at vejen eller stien har været optaget på vej- eller stifortegnelsen i de sidste 20 år, jf. bekendtgørelsens § 19.

Det er muligt at udskille en offentlig vej ved ejendomsberigtigelse, selvom vejmyndigheden ejer den ejendom, hvorfra vejarealet udskilles, og der således er ejersammenfald. Det er ikke et krav i forhold til udskillelse ved ejendomsberigtigelse efter bekendtgørelsens § 19, at betingelserne for ejendomshævd er opfyldt, herunder at der skal være udøvet en retsstridig råden.

Arealoverførsel anvendes ved udskillelse af nyerhvervede arealer samt arealer, der ikke opfylder betingelserne for at blive udskilt ved ejendomsberigtigelse. Det omfatter arealerhvervelse som følge af frivillig aftale, afgørelse om opklassificering af privat fællesvej til offentlig vej eller ekspropriation. Arealoverførsel til offentlig vej som følge af en afgørelse om opklassificering af en privat fællesvej til offentlig vej betragtes ikke som en matrikulær forandring efter ekspropriation, jf. bekendtgørelsens § 21, stk. 1. Sådanne arealoverførsler er derfor ikke omfattet af de lempede krav, der følger af bestemmelsen.

Uanset om vejudskillelsen sker efter reglerne om ejendomsberigtigelse eller arealoverførsel, skal der altid foreligge skematisk redegørelse, ændringskort og måleblad. Derudover skal der som hovedregel foreligge dokumentation i form af erklæring fra ejerne af de ejendomme, der afgiver areal til vejen, om godkendelse af de afsatte skel. Ejernes erklæring kan dog erstattes af en særlig procedure samt en erklæring fra landinspektøren, se mere herom i afsnit 21.4.2. Hvis vejen udskilles til bestående skel mod en tilgrænsende ejendom, og skellet stemmer overens med ejendomsgrænsen på stedet, er der ikke krav om godkendelse af skellet fra ejeren af den tilgrænsende ejendom.

En vejudskillelse er omfattet af udstykningskontrollen, når udskillelsen sker ved arealoverførsel. Det gælder dog ikke ved arealoverførsel som følge af ekspropriation, der er undtaget fra kravet. Det fremgår af § 3 i bekendtgørelse om udstykningskontrollen. Derudover forlanges udstykningskontrol ikke ved ændring af skel som følge af arealoverførsel mellem vejlitra for udskilte offentlige veje med samme vejmyndighed, fx to kommuneveje. Derimod skal der foreligge udstykningskontrol ved arealoverførsel mellem udskilte offentlige veje med forskellige vejmyndigheder.

Der skal foreligge en landinspektørerklæring vedrørende BBR, når der sker vejudskillelse ved arealoverførsel fra en samlet fast ejendom, jf. bekendtgørelsens § 41. Kravet gælder ikke for vejudskillelse ved ejendomsberigtigelse eller ved arealoverførsel fra en udskilt offentlig vej.

Der er ikke krav om, at en vejudskillelse skal omfatte den samlede strækning af en offentlig vej. Det er muligt at udskille en delstrækning af vejen (deludskillelse) i en sag. Det kan i nogle situationer være oplagt i forbindelse med matrikulære forandringer på det matrikelnummer, som vejen ligger på ifølge matrikelkortet, og hvor det ikke vil medføre væsentligt merarbejde. Eksempelvis, hvis der ved udstykning eller arealoverførsel afsættes nye skel langs den ene vejside af en offentlig vej, der ikke er udskilt i matriklen, og den anden vejside grænser til dyrkningsjord for en landbrugsejendom med samme ejer.

Hvis en udskilt offentlig vej ønskes udvidet med et tilgrænsende areal, skal dette udskilles ved arealoverførsel eller ved ejendomsberigtigelse som følge af grænsehævd, se også afsnit 21.5.

21.4. Afsætning af skel ved vejudskillelse

21.4.1. Afmærkning og indmåling af skel

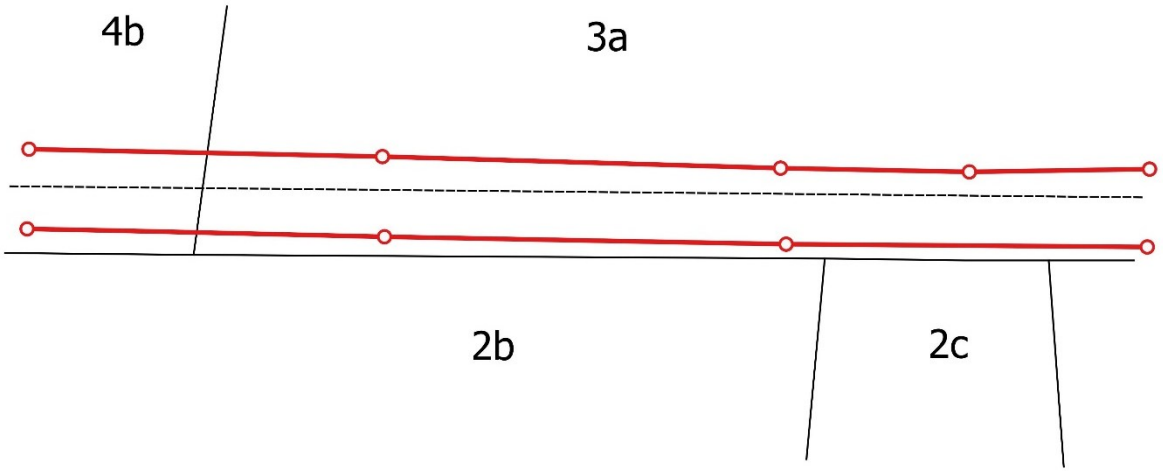
Skellene omkring et offentligt vejareal, der udskilles i matriklen, skal være fastlagt ved mål. Det fremgår af bekendtgørelsens § 28, stk. 1.

Kravet omfatter også bestående skel registreret i matriklen, der danner grænse mod det offentlige vejareal, som udskilles. Hvis et sådant skel ikke tidligere er fastlagt ved mål, skal det ske i forbindelse med vejudskillelsen. Kravet er begrundet i de særlige regler om, at der ikke kan vindes hævd mod en udskilt offentlig vej, jf. vejledningens afsnit 2.2.3.

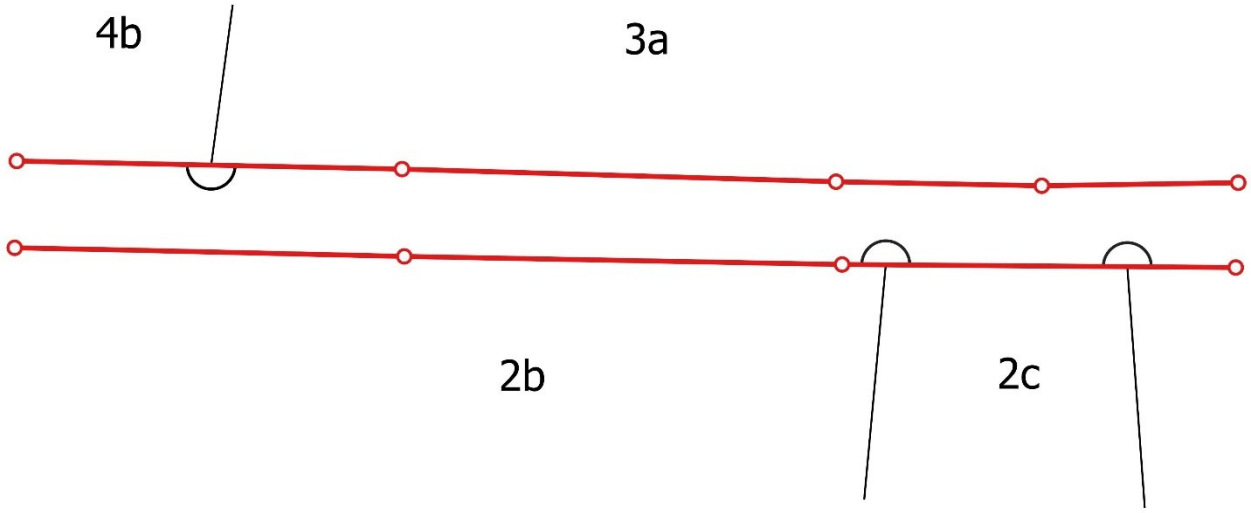
Hvis et bestående skel skal danne grænse mod en offentlig vej, der skal udskilles, er landinspektøren forpligtiget til at undersøge, om oplysninger i matriklen om skellets beliggenhed stemmer overens med ejendomsgrænsen på stedet, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 1.

Finder landinspektøren på baggrund af sin undersøgelse, at der ikke er overensstemmelse, eller der kan være tvivl om skellets rette beliggenhed, skal landinspektøren inddrage ejerne af de berørte ejendomme før skellet kan afsættes, jf. bekendtgørelsens § 4, stk. 2.

Landinspektøren skal også overveje, om der er grundlag for at forbedre skellets beliggenhed i matrikelkortet ved korttilpasning inden selve vejudskillelsen. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvor der tilsyneladende vil opstå en smal strimmel mellem det nye vejskel og et bestående skel, der ikke tidligere har været fastlagt ved mål, og hvor skelkredsene i matrikelkortet derfor er registreret med kvalitetsklasse 3, se også figur 21.1 og 21.2. Geodatastyrelsen opfordrer derfor til, at landinspektøren undersøge, om der i forbindelse med vejudskillelsessagen er grundlag for at foretage korttilpasning af bestående skel, der skal danne grænse mod den offentlige vej, som udskilles. Dette er også for at undgå, at der opstår smalle jordstykker langs vejen, som tildeles matrikelnumre, hvis det ikke er udtryk den ejendomsretlige situation på stedet.



Figur 21.1: Eksempel, der viser matrikelkort og nye vejskel mod offentlig vej. Røde skellinjer viser vejskel for offentlig vej, der skal udskilles i matriklen fra bl.a. matrikelnummer 3a og 4b. Landinspektøren skal undersøge og tage stilling til, om det sydlige vejskel udgør ejendomsgrænse mod tilgrænsende ejendomme, herunder om der kan være grundlag for at foretage korttilpasning inden vejudskillelsen.



Figur 21.2: Samme eksempel som i figur 21.1. Landinspektøren har vurderet, at ejendomsgrænsen mellem vejen og matrikelnummer 2b og 2c er uforandret og sammenfaldende med vejskellet. Indlægningen af skellene i matrikelkortet er derfor forbedret ved korttilpasning. Bemærk, at de pågældende sideskel er undtaget fra krav om at være fastlagt ved mål, da de ligger på en lige linje i skellet mod vejen, jf. § 36, stk. 8.

Der kan dispenseres fra kravet om afmærkning af nye og bestående skel mod offentlige veje, der grænser mod dyrkningsarealer, naturarealer eller lignende arealer, som anvendes ekstensivt. Det er en forudsætning for fravigelse af afmærkningskravet, at det tydeligt fremgår af målebladet, at de angivne forudsætninger er til stede. Det er også en forudsætning, at de pågældende skel markeres midlertidigt (fx med rødtoppede træpæle). Kravet om indmåling af faste terrængenstande m.v. gælder fortsat.

21.4.2. Skelerklæring

Ved afsætning af skel i forbindelse med udskillelse af offentlig vej eller sti, gælder reglerne om skelerklæring i bekendtgørelsens § 3, stk. 2.

Hovedreglen er, at der skal indhente erklæring om godkendelse af det afsatte skel fra ejerne af de ejendomme, hvorfra der udskilles vej- eller stiareal. Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, stk. 2, 1. pkt.

Landinspektøren kan fravige hovedreglen og i stedet vælge at give ejerne skriftlig meddelelse om skelafsætningen efter reglen i bekendtgørelsens § 3, stk. 2, nr. 1. Efter denne regel kan erklæring fra ejerne om godkendelse af det afsatte skel erstattes af en landinspektørerklæring. Landinspektøren skal erklære at have givet de pågældende ejere skriftlig meddelelse om skelafsætningen, og at de har haft mindst 4 uger til at forlange skellet påvist af landinspektøren. Det skal også fremgå af landinspektørens erklæring, om nogle af ejerne har forlangt skellet påvist, og i tilfælde heraf skal der også vedlægges erklæring fra disse ejere med godkendelse af det afsatte skel.

Hvis en ejer, der har fået meddelelse om afsætning af skellet mod en ældre offentlig vej, ikke vil godkende beliggenheden af det afsatte skel, kan vejen ikke umiddelbart udskilles på den pågældende strækning. Skellets rette beliggenhed må da fastlægges ved en skelforretning, før vejudskillelsen kan finde sted.

Reglerne i § 3, stk. 2, vedrører kun de vejgrænser, der ønskes registreret som skel i matriklen. Det omfatter dermed nye skel, der opstår, når areal udskilles til offentlig vej ved arealoverførsel, samt eksisterende vejgrænser, der registreres som skel i forbindelse med udskillelse af ældre offentlig vej ved ejendomsberigtigelse.

Det skal bemærkes, at reglerne i bekendtgørelsens § 3, stk. 2, ikke finder anvendelse ved udskillelse af offentlig vej til bestående skel mod en tilgrænsende ejendom. Når ejendomsgrænsen på stedet stemmer overens med matriklens oplysninger om skellets beliggenhed, er der ikke krav om, at skellet skal godkendes af ejeren af den tilgrænsende ejendom. Reglerne i § 3, stk. 2, finder kun anvendelse for ejendomme, der afgiver areal ved vejudskillelsen. Reglerne kan dermed ikke anvendes, hvis et areal langs vejen ønskes overført til en tilgrænsende ejendom i forbindelse med vejudskillelsen. Dette skal i stedet ske efter reglerne om arealoverførsel eller ejendomsberigtigelse som følge af grænsehævd.

Hvis der i forbindelse med udskillelsen skal foretages afsætning af tidligere registrerede skel mellem vejen eller stien og tilgrænsende ejendomme, gælder reglerne i bekendtgørelsens § 4.

Der er ikke krav om, at der skal foreligge skelerklæring, når vejudskillelsen sker som følge af ekspropriation, jf. bekendtgørelsens § 21, stk. 1.

Der kan ikke udskilles areal til offentlig vej fra en ejendom uden ejer, da der ikke kan erklæres i henhold til bekendtgørelsens § 3, stk. 2 (medmindre denne arealoverførsel til offentlig vej gennemføres ved ekspropriation). Adkomstforholdet skal derfor afklares og indføres i tingbogen inden vejudskillelsen kan finde sted fra den pågældende ejendom. Dog er det muligt at udskille offentlig vej fra gadejordsarealer og lign. omfattet af udstykningslovens § 46, stk. 1, medmindre forholdene på stedet skaber begrundet tvivl om ejerskabet.

21.4.3. Vejudskillelsesmåleblad

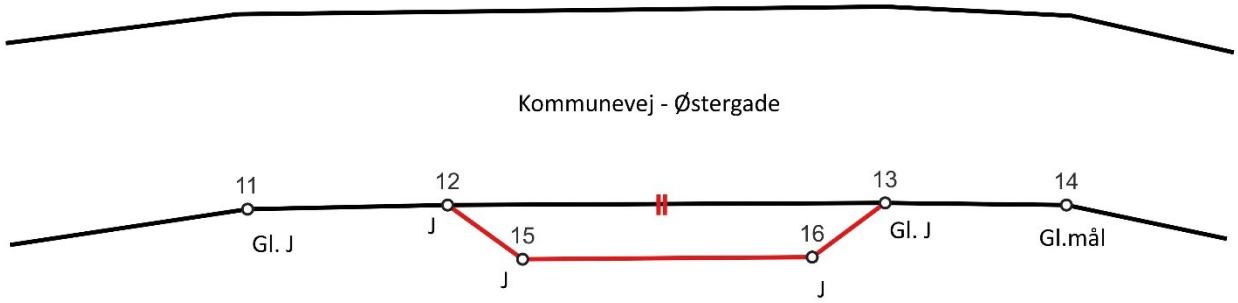
Skellene om et offentligt vejareal, der udskilles i matriklen, skal være fastlagt ved mål, jf. bekendtgørelsens § 28, stk. 1.

Ved udskillelse af offentlig vej i matriklen skal der foreligge et måleblad med mål til alle punkter i skellene mod tilstødende ejendomme om det offentlige vejareal, der udskilles. Det fremgår af bekendtgørelsens § 36, stk. 8. Det gælder også for skelpunkter, der tidligere er fastlagt ved mål. Skelpunkter for sideskel er dog undtaget, hvis det fremgår af målebladet, at disse skelpunkter ligger på en lige linje i skellet mod vejen, jf. § 36, stk. 8, 2. og 3. punktum. Se også figur 21.2.

Alle skel omkring en offentlig vej, der udskilles i matriklen, skal dermed være fastlagt ved mål og fremgå med koordinater på målebladet for vejudskillelsen. Hermed vil de skel mod offentlig vej, der er omfattet af hævdsbeskyttelsen i vejlovens § 60, stk. 2, fremgå af et samlet måleblad.

Hvis en udskilt offentlig vej skal udvides med et tilgrænsende areal, der arealoverføres til vejen, er der ikke krav om at angive mål til samtlige skel omkring den udskilte vej. Noget tilsvarende gør sig gældende, hvis en udskilt offentlig vej har vundet hævd over et tilgrænsende areal. På det nye måleblad vil det dog være nødvendigt at angive mål til et passende antal fælles skelpunkter fra den udskilte vej for at sikre sammenhæng mellem målingerne, se Figur 21.3.

Vejnavnet på den offentlige vej, der udskilles i matriklen, skal fremgå af målebladet. Derudover skal det fremgå, om vejen udgør en statsvej eller en kommunevej.



Figur 21.3: Eksempel med arealoverførsel til udskilt offentlig vej, hvor der udover mål til de nye skel også angives mål til et passende antal fællespunkter fra den udskilte vej.

21.4.4. Særlige forhold ved udskillelse af offentlig vej

Vejmyndigheden skal sørge for, at offentlige veje udskilles i matriklen som offentlige vejarealer, medmindre særlige forhold gør sig gældende, jf. vejlovens § 61, stk. 1.

Vejlovens § 3, stk. 1, nr. 13, angiver en definition af "vejens areal" med følgende: "*Det areal, der er udskilt i matriklen som offentligt vejareal i overensstemmelse med § 61, stk. 1. Er den offentlige vej ikke udskilt i matriklen, men udgør en selvstændig matrikuleret ejendom eller en del af en sådan, anses det areal, som vejmyndigheden kan godtgøre at have taget i brug som offentlig vej, for den offentlige vejs areal.*"

Det betyder ifølge lovforslagets specielle bemærkninger, at vejlovens bestemmelser finder anvendelse på hele det areal, der er udskilt som offentligt vejareal i matriklen i overensstemmelse med lovens § 61, stk. 1, uanset hvordan arealet fremstår i marken. Derudover fremgår det, at hvis en offentlig vej ikke er udskilt i matriklen, så vil den offentlige vejs areal blive ansat for at være det areal, som vejmyndigheden vil kunne godtgøre at have taget i brug som offentlig vej, som fx kørebane, cykelsti, fortov, skillerabatter, yderrabatter, skråningsanlæg m.v.

Arealer, der ikke indgår i vejens areal, skal ikke udskilles i matriklen som offentlig vej. Det kan eksempelvis være afskårne arealer, der i stedet skal registreres med et matrikelnummer som en samlet fast ejendom eller en del heraf.

Hvis en offentlig vej er beliggende på en bro, der er opført henover en samlet fast ejendom, skal vejen ikke udskilles på den del, der er hævet over jordoverfladen. Det skyldes bl.a., at vejmyndigheden ikke nødvendigvis ejer arealet under broen. På tilsvarende vis skal offentlige vejarealer beliggende under jordoverfladen ikke udskilles i matriklen som offentlig vej. Arealerne kan dog udskilles som offentlig vej, hvis de også ved jordoverfladen udgør offentlig vej.

En offentlig vej beliggende på en bro, der er opført på søterritoriet, skal ikke udskilles i matriklen.

Hvis en offentlig vej ligger på et jernbaneareal eller krydser et jernbaneareal, skal vejen (som hovedregel) ikke udskilles i matriklen på jernbanearealet. Hvis den offentlige vej undtagelsesvis ønskes udskilt på jernbaneareal, der tilhører DSB/Banedanmark, kræver det tilladelse efter bekendtgørelsens § 19. Den offentlige vej kan heller ikke optages som ikke-udskilt offentlig vej på jernbanearealet.

21.5. Udvidelse m.v. af udskilt offentlig vej

En udskilt offentlig vej kan forandres ved at få tilført eller afgive areal ved arealoverførsel. Derudover kan en udskilt offentlig vej få tilført areal ved ejendomsberigtigelse som følge af grænsehævd efter reglerne i bekendtgørelsens § 17.

Hvis en udskilt offentlig vej skal udvides med et tilgrænsende areal, der er erhvervet ved frivillig aftale eller ekspropriation, skal det pågældende areal overføres til den udskilte vej ved arealoverførsel.

Arealoverførsel til eller fra offentlig vej er omfattet af reglerne i bekendtgørelse om udstykningskontrollen. Sagen skal således både indeholde hvid erklæring samt udstykningskontrolskema fra kommunalbestyrelsen.

Overførsel af et tilgrænsende areal til en udskilt offentlig vej ved ejendomsberigtigelse som følge af grænsehævd er ikke omfattet af krav om udstykningskontrol.

21.6. Nedlæggelse af offentlig vej

Offentlige veje omfatter statsveje og kommuneveje, jf. vejlovens § 3, stk. 1, nr. 2. Ved nedlæggelse af en offentlig vej skal vejmyndigheden sørge for, at den nødvendige ændring foretages i matriklen, jf. bekendtgørelsens § 42, stk. 3 og vejlovens § 61, stk. 2. Når en offentlig vej ændrer status til privat vej eller privat fællesvej, eller når en statsvej ændrer status til kommunevej, sker det i vejlovens forstand ved en nedklassificering, jf. vejlovens § 3, stk. 1, nr. 11.

For statsveje bestemmes det ved lov, hvilke statsveje, der skal nedlægges eller overgå til anden status, jf. vejlovens § 12, stk. 1. Derudover kan Transportministeren træffe afgørelse om udvidelse, nedklassificering eller nedlæggelse af statsveje, jf. vejlovens § 12, stk. 2.

For kommuneveje træffer kommunalbestyrelsen beslutning om, hvorvidt en kommunevej skal nedlægges som offentlig vej, eller om den skal nedklassificeres og opretholdes som en privat fællesvej. Hvis en kommunevej skal ændre status til privat fællesvej, kan kommunalbestyrelsen beslutte, hvem der fremtidig skal være ejer af vejarealet og hvilke ejendomme, der skal have vejret til vejen. Kommunalbestyrelsen skal sørge for tinglysning af adkomst til vejarealet og bestemmelser om vejret, jf. vejlovens § 124, stk. 5. Hvis vejen skal opretholdes som privat fællesvej, der ønskes registreret med et matrikelnummer, er der tale om en matrikulering.

Når et offentligt vejareal er udskilt i matriklen, har vejmyndigheden herved sikret sin ejendomsret til arealet, jf. vejlovens § 60, stk. 1. Ved matrikulering af et udskilt offentligt vejareal, hvor vejen er nedklassificeret til en privat fællesvej, kan vejmyndigheden anmode om at få indført sin adkomst i tingbogen for den nye ejendom i forbindelse med registrering af den matrikulære sag. Adkomsten indføres i tingbogen på grundlag af Geodatastyrelsens meddelelse til Tinglysningsretten i registreringsmeddelelsen, når meddelelsen er udformet på en bestemt måde. Dette er efter aftale indgået mellem Geodatastyrelsen (daværende Kort- og Matrikelstyrelsen), Trafikministeriet og Justitsministeriet m.fl. Det skal således fremgå, at den pågældende vej, der hidtil i matriklen har været udskilt som et offentligt vejareal, er nedklassificeret til privat fællesvej i henhold til § 15 i lov om offentlige veje. Meddelelsen skal endvidere indeholde oplysning om litrabetegnelse og vejens areal samt anmodning om, at kommunens ejendomsret indføres i tingbogen.

Landinspektøren skal oplyse over for Geodatastyrelsen, hvis denne fremgangsmåde ønskes benyttet i en matrikulær sag. Som grundlag for matrikuleringen skal der ud over en skematisk redegørelse foreligge en erklæring fra vejmyndigheden om, at vejen er nedlagt som offentlig vej i henhold til § 15 i lov om offentlige veje, og at vejmyndigheden anmoder om at få indført sin adkomst i tingbogen. Det er ikke nødvendigt at vedlægge måleblad, medmindre der fremkommer nye skel. Dette kan være tilfældet, hvis det kun er en del af en udskilt offentlig vejstrækning, der nedklassificeres. Der skal hverken betales ekspeditionsgebyr for matrikuleringen, jf. bekendtgørelsens § 46, stk. 3, eller afgift, jf. § 1, stk. 2, nr. 3, i udstykningsafgiftsloven.

21.7. Ikke-udskilt offentlig vej

Det er ikke alle offentlige veje, der er udskilt i matriklen, selvom det fremgår af vejlovens § 61, stk. 1, at vejmyndigheden skal sørge for, at offentlige veje udskilles i matriklen. Særligt for ældre offentlige veje kan det forekomme, at de ikke er vist på matrikelkortet, eller at de er vist på matrikelkortet med stiplede linjer, der også er signatur for privat fællesvej.

Det er ikke muligt at optage en ikke-udskilt offentlig vej på matrikelkortet som en ny privat fællesvej, da reglerne i bekendtgørelsens kapitel 3 om private fællesveje på matrikelkortet, ikke kan finde anvendelse på ikke-udskilte offentlige veje. Hvis vejen skal fremgå af matrikelkortet, vil det være nødvendigt at udskille vejen som offentlig vej. Eksisterende ikke-udskilt offentlig vej på matrikelkortet må ikke udvides eller flyttes til en anden ejendom ved korttilpasning.